

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-02963/2013-ERU

V Jihlavě dne 18. dubna 2013

Číslo jednací: 02963-9/2013-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. KO-02963/2013-ERU, zahájeném dne 22. března 2013 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, s účastníkem řízení, kterým je společnost SLUŽBY LIŠOV, s.r.o., IČ: 25157264, se sídlem tř. 5. května 139, 373 72 Lišov, okres České Budějovice, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, společnost SLUŽBY LIŠOV, s.r.o., IČ: 25157264, se sídlem tř. 5. května 139, 373 72 Lišov, okres České Budějovice, se tím, že v rozporu s ustanovením § 11 odst. 1 písm. e) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, jako držitel licence na výrobu a rozvod tepelné energie neposkytl Energetickému regulačnímu úřadu pravdivé a úplné informace a podklady nezbytné pro výkon jeho zákonem stanovených oprávnění, tím, že v technickém výkazu 31_32-DK za rok 2010, který byl Energetickému regulačnímu úřadu předložen v souladu s povinností vyplývající z ust. § 20 odst. 6 energetického zákona dne 15. září 2011,

- nevykázal žádnou hodnotu v položce „Zisk“, přestože účastník řízení dosáhl při výrobě a rozvodu tepelné energie v roce 2010 ztráty ve výši [REDAKCE],
- do položky „Stálé náklady a zisk celkem“ chybně zahrnul proměnné náklady ve výši [REDAKCE] bez DPH,

- uvedl, že zajišťoval dodávku tepelné energie ■ odběratelům do ■ odběrných míst, přestože z dodaných podkladů vyplývá, že účastník řízení dodával v roce 2010 tepelnou energii ■ odběratelům do ■ odběrných míst,

dopustil spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona.

II. Účastníkovi řízení, společnosti SLUŽBY LIŠOV, s.r.o., IČ: 25157264, se sídlem tř. 5. května 139, 373 72 Lišov, okres České Budějovice, se podle ust. § 18 odst. 3 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, **ukládá opatření k nápravě** zjištěného protiprávního stavu podle výroku I. tohoto rozhodnutí spočívající v povinnosti vystavit opravný regulační výkaz 31_32-DK za rok 2010 a předložit jej Energetickému regulačnímu úřadu, a to ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

III. Dle ust. § 91 odst. 13 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení, společnosti SLUŽBY LIŠOV, s.r.o., IČ: 25157264, se sídlem tř. 5. května 139, 373 72 Lišov, okres České Budějovice, za správní delikt uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí **ukládá pokutu ve výši 15 000 Kč** (slovy: patnáct tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 03913.

IV. Dle ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, společnosti SLUŽBY LIŠOV, s.r.o., IČ: 25157264, se sídlem tř. 5. května 139, 373 72 Lišov, okres České Budějovice, **ukládá povinnost uhradit náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 039131.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 22. března 2013 Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) zahájil ve smyslu ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení, společností SLUŽBY LIŠOV, s.r.o., IČ: 25157264, se sídlem tř. 5. května 139, 373 72 Lišov, okres České Budějovice (dále jen

„účastník řízení“), ve věci možného podezření ze spáchání správního deliktu ve smyslu ust. § 91 odst. 1 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že v rozporu s ust. § 11 odst. 1 písm. e) téhož zákona jako držitel licence na výrobu a rozvod tepelné energie neposkytl Úřadu pravdivé a úplné informace a podklady nezbytné pro výkon jeho zákonem stanovených oprávnění tím, že v technickém výkazu 31_32-DK za rok 2010, který byl Úřadu předložen v souladu s povinností vyplývající z ustanovení § 20 odst. 6 energetického zákona dne 15. září 2011, nevykázal žádnou hodnotu v položce „Zisk“, přestože účastník řízení dosáhl při výrobě a rozvodu tepelné energie v roce 2010 ztráty ve výši [REDAKCE], do položky „Stálé náklady a zisk celkem“ chybně zahrnul proměnné náklady ve výši [REDAKCE] bez DPH, a dále uvedl, že zajišťoval dodávku tepelné energie [REDAKCE] odběratelům do [REDAKCE] odběrných míst, přestože z dodaných podkladů vyplývá, že účastník řízení dodával v roce 2010 tepelnou energii [REDAKCE] odběratelům do [REDAKCE] odběrných míst.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly, zahájené dne 12. září 2012 podle ust. § 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

Kontrola byla provedena na základě pověření Úřadu č. j. [REDAKCE] ze dne 3. září 2012, vydaného ve smyslu ustanovení § 9 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

II. Kontrolní zjištění

Účastník řízení je držitelem licence č. 310202647 na výrobu tepelné energie a licence č. 320202645 na rozvod tepelné energie.

V licenci na výrobu tepelné energie č. 310202647 je evidována jedna provozovna s označením „Plynová kotelna“ se 4 kotli o celkovém tepelném výkonu 6,18 MW. V kontrolovaném období byly v plynové kotelně v ulici Nová 612, 373 72 Lišov, provozovány pouze dva plynové kotle K1 a K2 Sigma Slatina Brno VVK 1600 l o celkovém výkonu 3,72 kW. Kotle K3 a K4 nebyly v kontrolovaném období již v provozu.

V licenci na rozvod tepelné energie č. 320202645 je uvedeno jedno rozvodné tepelné zařízení pod označením „Obec Lišov“ s přenosovou kapacitou 6,18 MWt a délkou teplovodního rozvodu 1,6 km.

Účastník řízení v roce 2010 dosáhl tržeb za výrobu a rozvod tepelné energie v celkové výši 7 260 473 Kč, čímž překročil v kontrolovaném období obrát 2 500 000 Kč a naplnil tak podmínku pro sestavování a předkládání regulačních výkazů podle ust. § 20 odst. 6 energetického zákona.

Účastník řízení předložil dne 2. května 2011 výkaz aktiv a pasiv 31_32-AP za rok 2010 a dále dne 15. září 2011 předložil technický výkaz kalkulační vzorec ceny tepelné energie 31_32-DK.

II. 1. Výkaz aktiv a pasiv 31_32-AP

Data předložená ve výkazu aktiv a pasiv za rok 2010 jsou totožná s údaji uveřejněnými ve sbírce listin obchodního rejstříku.

II. 2. Technický výkaz 31_32-DK

Účastník řízení uvedl v technickém výkazu za rok 2010 ve sloupci „Tržby, vnitropodnikové výnosy“ částku [REDAKCE] bez DPH za dodávky tepelné energie na výstupu z rozvodů, a zároveň v kalkulačním vzorci ceny tepelné energie uvedl v řádku „Celkem náklady a zisk“ částku [REDAKCE] bez DPH. V případě, že účastník řízení zajišťuje pouze dodávky tepelné energie a žádnou tepelnou energii nespotřebovává pro vlastní spotřebu, celkové dosažené tržby se pak musí rovnat položce „Celkem náklady a zisk“ v kalkulačním vzorci ceny tepelné energie.

Při provedené kontrole bylo zjištěno, že účastník řízení v technickém výkazu za rok 2010 v kalkulačním vzorci ceny tepelné energie nevykázal žádnou hodnotu v položce „Zisk“, čímž je dle bodu 26 přílohy č. 2 cenového rozhodnutí Úřadu č. 7/2008, k cenám tepelné energie, ve znění změn provedených cenovým rozhodnutím Úřadu č. 12/2008 a cenovým rozhodnutím Úřadu č. 3/2009, jak zisk, tak zápornou hodnotou vyjádřená ztráta při záporném výsledku hospodaření (dosažená při výrobě a rozvodu tepelné energie), přestože účastník řízení dosáhl v roce 2010 při výrobě a rozvodu tepelné energie ztráty ve výši [REDAKCE]. V souvislosti s dosaženým hospodářským výsledkem tak měl účastník řízení do položky „Zisk“ v kalkulačním vzorci ceny tepelné energie uvést hodnotu minus [REDAKCE], čímž by došlo k tomu, že by se hodnota položky kalkulačního vzorce ceny tepelné energie „Celkem náklady a zisk“ již shodovala s hodnotou položky „Tržby, vnitropodnikové výnosy“.

Účastník řízení dále do položky „Stálé náklady a zisk celkem“, kterou vykázal v hodnotě [REDAKCE] bez DPH, chybně zahrnul proměnné náklady ve výši [REDAKCE] bez DPH. Položka „Stálé náklady a zisk celkem“ v kalkulačním vzorci ceny tepelné energie je však pouze součtem všech stálých (nikoliv proměnných) nákladů a zisku (v tomto případě ztráty) a měla být vykázána ve výši [REDAKCE] bez DPH.

II. 3. Údaje o počtu odběratelů a odběrných míst

Účastník řízení v technickém výkazu za rok 2010 uvedl, že v tomto roce zajišťoval dodávku tepelné energie [REDAKCE] odběratelům do [REDAKCE] odběrných míst. Z dodaných podkladů, a to z vyúčtování jednotlivým odběratelům účastníkem řízení, kde jsou jmenovitě uvedena odběrná místa, však vyplývá, že účastník řízení dodával v roce 2010 tepelnou energii [REDAKCE] odběratelům do [REDAKCE] odběrných míst.

III. Vyjádření účastníka řízení k výsledku kontroly

Účastník řízení zaslal dne 7. února 2013 námitky proti Protokolu č. [REDAKCE], kde uvedl, že se neztotožňuje s názorem Úřadu týkajícím se nesplnění povinnosti uvedené v ustanovení § 20 odst. 6 energetického zákona, neboť se domnívá, že uvedenou povinnost poskytnout Úřadu regulační výkazy splnil. Účastník řízení však připouští, že uvedl nepřesné a neúplné údaje pro statistické účely stanovené v příloze č. 7 vyhlášky č. 408/2009 Sb., o náležitostech a členění regulačních výkazů včetně jejich vzorů a pravidlech pro sestavování regulačních výkazů, čímž však nebyl nikdo poškozen. Účastník řízení dále uvádí, že ze závěrů kontroly vyvodil důsledky, a sice že je rozhodnut neprodleně zajistit kvalifikovaného externího odborníka, který regulační výkazy bude pro Úřad řádně a včas sestavovat.

IV. Průběh správního řízení

Na základě skutečností zjištěných při provedené kontrole zahájil Úřad po vyhodnocení všech uvedených skutečností podle ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední. Zahájení správního řízení bylo účastníku řízení sděleno oznámením o zahájení správního řízení č. j. 02963-1/2013-ERU dne 22. března 2013. V rámci oznámení o zahájení správního řízení byl účastník poučen ve smyslu ust. § 36 správního řádu o možnosti navrhnout důkazy a činit jiné návrhy, vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a vyjádřit své stanovisko. Účastník řízení svého práva nevyužil a nezaslal žádné návrhy na doplnění řízení ani nenavrhl žádné další důkazy.

Správní orgán převzal do správního spisu dne 21. března 2013 kontrolní spis, sp. zn. [REDAKCE], o čemž vyhotovil záznam o vložení do spisu č. j. 02963-3/2013-ERU. Správní orgán považoval skutečnosti vyplývající z kontrolního spisu sp. zn. [REDAKCE] za zcela dostačující a sám z moci úřední další dokazování v průběhu správního řízení nedoplnil.

Dne 29. března 2013 vydal Úřad usnesení č. j. 02963-4/2013-ERU, které bylo účastníkovi řízení doručeno dne 2. dubna 2013, ve kterém stanovil účastníkovi řízení povinnost zaslat Úřadu kopii výkazu zisku a ztrát za minulé a aktuální účetní období nebo jiný obdobný doklad, kterým by účastník řízení doložil své aktuální hospodářské výsledky či majetkové poměry s uvedením informace, jaká část tržeb pochází z licencované činnosti, a to ve lhůtě do sedmi dnů od doručení tohoto usnesení. Požadované podklady byly účastníkem řízení zaslány dne 8. dubna 2013 spolu s vyjádřením, ve kterém účastník řízení uvedl, že jako technické služby města Lišov dodává teplo hlavně pro bytovou zástavbu a s ní související zařízení (škola, školka), přičemž šetřený delikt je pouze administrativní chybou, která nikoho nepoškodila ani nezvýhodnila a dále uvedl, že společnost stojí před závažným rozhodnutím, zda výrobu tepla vůbec provozovat, neboť je vzhledem k zastaralé technologii trvale ztrátová.

Úřad provedl dne 8. dubna 2013 dokazování mimo ústní jednání, o čemž byl sepsán protokol č. j. 02963-6/2013-ERU. O této skutečnosti byl účastník řízení s dostatečným předstihem dne 3. dubna 2013 vyrozuměn oznámením o dokazování č. j. 02963-5/2013-ERU zaslaným dne 2. dubna 2013. Dokazování bylo provedeno tak, že se oprávněná úřední osoba seznámila s listinami obsaženými ve spisu.

Dne 9. dubna 2013 zaslal Úřad účastníku řízení oznámení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí č. j. 02963-7/2013-ERU, které účastník řízení obdržel dne 10. dubna 2013. V něm správní orgán informoval účastníka řízení, v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu, o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ke všem podkladům rozhodnutí. Účastník řízení této možnosti nevyužil a žádné další vyjádření k podkladům rozhodnutí nezaslal.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení, s ohledem na to, že se účastník řízení vyjádřil k podkladům rozhodnutí a nenavrhl provedení dalších důkazů ani neučinil jiné návrhy směrem ke správnímu orgánu, a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ustanovení § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

V. Popis skutkového stavu

Účastník řízení je držitelem licence č. 310202647 na výrobu tepelné energie a licence č. 320202645 na rozvod tepelné energie.

Účastník řízení v roce 2010 dosáhl tržeb za výrobu a rozvod tepelné energie v celkové výši 7 260 473 Kč a naplnil tak podmínku pro sestavování a předkládání regulačních výkazů podle ust. § 20 odst. 6 energetického zákona.

Účastník řízení v technickém výkazu za rok 2010 v kalkulačním vzorci ceny tepelné energie nevykázal žádnou hodnotu v položce „Zisk“, čímž je dle bodu 26 přílohy č. 2 cenového rozhodnutí Úřadu č. 7/2008, k cenám tepelné energie, ve znění změn provedených cenovým rozhodnutím Úřadu č. 12/2008 a cenovým rozhodnutím Úřadu č. 3/2009, jak zisk, tak zápornou hodnotou vyjádřená ztráta při záporném výsledku hospodaření (dosažená při výrobě a rozvodu tepelné energie), přestože účastník řízení dosáhl v roce 2010 při výrobě a rozvodu tepelné energie ztráty ve výši [REDACTED].

Účastník řízení dále do položky „Stálé náklady a zisk celkem“, kterou vykázal v hodnotě [REDACTED] bez DPH, chybně zahrnul proměnné náklady ve výši [REDACTED] bez DPH. Položka „Stálé náklady a zisk celkem“ v kalkulačním vzorci ceny tepelné energie je však pouze součtem všech stálých (nikoliv proměnných) nákladů a zisku (v tomto případě ztráty) a měla být vykázána ve výši [REDACTED] bez DPH.

Účastník řízení v technickém výkazu za rok 2010 uvedl, že v tomto roce zajišťoval dodávku tepelné energie ■ odběratelům do ■ odběrných míst. Z dodaných podkladů, a to z vyúčtování jednotlivým odběratelům účastníkem řízení, kde jsou jmenovitě uvedena odběrná místa, však vyplývá, že účastník řízení dodával v roce 2010 tepelnou energii ■ odběratelům do ■ odběrných míst.

VI. Právní hodnocení

VI. 1. Porušení ustanovení § 20 odst. 6 energetického zákona

Z ustanovení § 20 odst. 6 energetického zákona vyplývá, že držitel licence na přenos elektřiny, přepravu plynu, uskladňování plynu nebo distribuci elektřiny nebo plynu, k jehož distribuční soustavě je připojeno více než 90 000 odběrných míst zákazníků a držitel licence na činnosti operátora trhu je povinen sestavovat regulační výkazy a předkládat je Energetickému regulačnímu úřadu.

Z ust. § 20 odst. 6 věta druhá mimo jiné dále vyplývá, že držitel licence na výrobu tepelné energie nebo rozvod tepelné energie, jehož celkový roční objem tržeb z těchto licencovaných činností přesahuje 2 500 000 Kč, je povinen sestavovat regulační výkazy a předkládat je Energetickému regulačnímu úřadu.

Z uvedeného tedy vyplývá, že povinnost předkládat regulační výkazy Úřadu se vztahuje na vybrané držitele licence. Správní orgán se proto zabýval mimo jiné i otázkou, zda má účastník řízení udělenou některou z licencí, jež je předvídána ust. § 20 odst. 6 energetického zákona, a zda se tak povinnost sestavovat regulační výkazy a tyto předkládat Úřadu vztahuje i na osobu účastníka řízení.

Účastník řízení je držitelem licence č. 310202647 na výrobu tepelné energie a licence č. 320202645 na rozvod tepelné energie.

Úřad tak ve smyslu ust. § 20 odst. 6 dále prověřoval, zda roční objem tržeb účastníka řízení z licencovaných činností (výroba a rozvod tepelné energie) přesahuje 2 500 000 Kč. Účastník řízení za rok 2010 vykázal tržby za rozvod tepelné energie v celkové výši 7 260 473 Kč. Úřad tak podotýká, že účastníkovi řízení vznikla povinnost ve smyslu ust. § 20 odst. 6 energetického zákona, neboť nejenom že je držitelem licence na výrobu tepelné energie a rozvod tepelné energie, ale taktéž naplnil i podmínku celkového ročního objemu tržeb z licencované činnosti ve výši minimálně 2 500 000 Kč.

Úřad ve správním řízení prokázal, že účastník řízení předložil dne 2. května 2011 výkaz aktiv a pasiv 31_32-AP za rok 2010 a dále dne 15. září 2011 předložil technický výkaz 31_32-DK a kalkulační vzorec ceny tepelné energie.

Správní orgán se tak neztotožňuje s názorem kontrolního orgánu, že účastník řízení porušil ust. § 20 odst. 6 energetického zákona, neboť účastník řízení sestavil požadované regulační výkazy a předložil je Úřadu, a to ještě před zahájením kontroly ze strany Úřadu, čímž postupoval v souladu s ust. § 20 odst. 6 energetického zákona.

VI. 2. Správní delikt spočívající v uvedení nesprávných údajů v regulačním výkazu 31_32-DK

Správního deliktu ve smyslu ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona se dopustil držitel licence tím, že nesplní některou z povinností podle ust. § 11 odst. 1 až 4 energetického zákona.

V rámci vedeného správního řízení se správní orgán zabýval správním deliktem ve smyslu výše uvedeného ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona v návaznosti na porušení povinnosti stanovené v ust. § 11 odst. 1 písm. e) téhož zákona.

Z daného ustanovení vyplývá povinnost držitele licence poskytovat ministerstvu, Úřadu a Státní energetické inspekci pravdivé a úplné informace a podklady nezbytné pro výkon jejich zákonem stanovených oprávnění a umožnit jim přístup k zařízením, která k výkonu licencované činnosti slouží.

Úřad tak konstatuje, že pokud měl účastník řízení povinnost předkládat Úřadu regulační výkazy za daný kalendářní rok v souladu s ust. § 20 odst. 6 energetického zákona, pak měl zcela jistě poskytnout Úřadu údaje pravdivé a úplné, jak předvídá ustanovení § 11 odst. 1 písm. e) energetického zákona.

V daném případě se při uplatňování povinnosti předkládat Úřadu regulační výkazy jedná o povinnost, jejíž splnění slouží zejména pro výkon regulační pravomoci Úřadu v energetických odvětvích ve smyslu ust. § 17 odst. 11 energetického zákona. Údaje z regulačních výkazů jsou Úřadem využívány například pro vytváření přehledů výsledných cen tepelné energie, vyhodnocování vývoje cen tepelné energie, sledování dopadů regulace cen tepelné energie na regulované subjekty, sledování finanční stability držitelů licencí a zjišťování obvyklé výše jednotlivých nákladů a zisku při výrobě a rozvodu tepelné energie. Dále jsou tyto údaje využívány jako zdroj informací pro získání přehledu o jednotlivých společnostech, který je možno využít při cenových kontrolách, správních řízeních nebo řešení různých podnětů. Bez zpracování údajů poskytnutých držiteli licence v rámci jejich povinnosti předkládat regulační výkazy by Úřad nemohl vykonávat své zákonem svěřené pravomoci. Z tohoto pohledu je proto navýsost žádoucí, aby údaje předkládané držiteli licencí byly úplné a pravdivé.

Přesný postup pro sestavení a odevzdání regulačních výkazů za vykazovaný rok 2010, jejichž nesprávné sestavení je vyčítáno účastníkovi řízení, obsahuje vyhláška č. 408/2009 Sb.,

o náležitostech a členění regulačních výkazů včetně jejich vzorů a pravidlech pro sestavování regulačních výkazů.

Účastník řízení v technickém výkazu za rok 2010 v kalkulačním vzorci ceny tepelné energie nevykázal žádnou hodnotu v položce „Zisk“, přestože účastník řízení dosáhl v roce 2010 při výrobě a rozvodu tepelné energie ztráty ve výši [REDAKCE] a dále do položky „Stálé náklady a zisk celkem“ chybně zahrnul proměnné náklady ve výši [REDAKCE] bez DPH.

Účastník řízení dále v technickém výkazu za rok 2010 uvedl, že v tomto roce zajišťoval dodávku tepelné energie [REDAKCE] odběratelům do [REDAKCE] odběrných míst, přičemž z dodaných podkladů vyplývá, že účastník řízení dodával v roce 2010 tepelnou energii [REDAKCE] odběratelům do [REDAKCE] odběrných míst.

Poskytování pravdivých, úplných a nezkreslených údajů a informací je přitom základní podmínkou veškerého výkaznictví, jež obsahuje technické a ekonomické údaje a kalkulace cen tepelné energie, pomocí kterých je také vyhodnocována situace v odvětví teplotrenství, zpracováván přehled cen tepelné energie a zjišťován dopad regulace.

Správní orgán na základě výše uvedeného zjistil a prokázal, že účastník řízení, jako držitel licence č. 310202647 na výrobu tepelné energie a licence č. 320202645 na rozvod tepelné energie postupoval v rozporu s ust. § 11 odst. 1 písm. e) energetického zákona, neboť neposkytl Úřadu pravdivé a úplné informace a podklady nezbytné pro výkon jeho zákonem stanovených oprávnění tím, že vykázal neúplné a nepřesné údaje v kalkulačním vzorci ceny tepelné energie, konkrétně v položkách „Zisk“, „Stálé náklady a zisk celkem“ a „Celkem náklady a zisk“, a dále neúplné a nepřesné údaje o počtu odběratelů a počtu odběrných míst. Tímto svým jednáním se tak dopustil správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona.

Nadto správní orgán uvádí, že pro naplnění skutkové podstaty předmětného správního deliktu není rozhodné, zda došlo na základě předmětného protiprávního jednání k poškození dodavatelů či odběratelů, neboť postačí, že daným jednáním došlo ke zkreslení informací, které Úřad využívá pro výkon svých zákonem svěřených pravomocí. Jelikož předložením nepravdivých podkladů dochází k deformaci údajů, se kterými Úřad jakožto regulační orgán pracuje, mohla být jednáním účastníka řízení narušena celá cenová regulace v rámci České republiky.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako

správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Na těchto závěrech nemůže ničeho změnit skutečnost, že zákony upravující správní delikty stricto sensu materiální stránku deliktu neupravují (na rozdíl od právní úpravy trestných činů a přestupků, srov. ustanovení § 3 odst. 1 trestního zákona a § 2 odst. 1 zákona o přestupcích). Materiální stránka protiprávního jednání se tak i v případě správních deliktů musí projevit nejen při stanovení výše sankce, ale již při posuzování trestnosti právně závadného jednání. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

V daném případě, kdy účastník řízení přeložil Úřadu regulační výkaz obsahující nepravdivé zkreslené údaje, čímž porušil povinnost vyplývající z ust. § 11 odst. 1 písm. e) energetického zákona, a tím zejména narušil výkon cenové regulace Úřadu, neboť ten využívá údaje z regulačních výkazů například pro vytváření přehledů výsledných cen tepelné energie, vyhodnocování vývoje cen tepelné energie, sledování dopadů regulace cen tepelné energie na regulované subjekty, sledování finanční stability držitelů licencí a zjišťování obvyklé výše jednotlivých nákladů a zisku při výrobě a rozvodu tepelné energie, byla nepochybně materiální stránka předmětného správního deliktu naplněna.

Správní úřad se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl Úřad k dispozici, nicméně nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, co se týče jeho právní odpovědnosti za spáchaný delikt podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona. Úřad proto přistoupil k uložení pokuty v takové výši, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

VII. Uložení pokuty

Za správní delikt podle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona, lze uložit podle ust. § 91 odst. 13 písm. c) téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč.

Stanovení výše pokuty v mezích zákona je věcí správního uvážení správního orgánu, které se v konkrétním případě odvíjí od posouzení skutkových okolností daného případu. Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobných jednání odradila i jiné nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníkovi řízení. Zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře pachatele správního deliktu, aby v něm byla obsažena jeho represivní funkce, aniž by byl pro účastníka řízení likvidační.

Úřad přihlížel při stanovení výše pokuty ke všem uvedeným skutečnostem zjištěným ve správním řízení zahájeném dne 22. března 2012 v předmětné věci. Zejména přihlížel ve smyslu ust. § 91d odst. 2 energetického zákona k závažnosti správního deliktu, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Závažnost jednání účastníka řízení správní orgán zejména hodnotí s ohledem na účel poskytování regulačních výkazů Úřadu. Jak uvedl správní orgán již výše, údaje z regulačních výkazů jsou Úřadem využívány například pro vytváření přehledů výsledných cen tepelné energie, vyhodnocování vývoje cen tepelné energie, sledování dopadů regulace cen tepelné energie na regulované subjekty, sledování finanční stability držitelů licencí a zjišťování obvyklé výše jednotlivých nákladů a zisku při výrobě a rozvodu tepelné energie. Dále jsou tyto údaje využívány jako zdroj informací pro získání přehledu o jednotlivých společnostech, který je možno využít při cenových kontrolách, správních řízeních nebo řešení různých podnětů. Bez zpracování pravdivých údajů poskytnutých držiteli licence v rámci jejich povinnosti předkládat regulační výkazy nemůže Úřad vykonávat své zákonem svěřené pravomoci. Jelikož předložením nepravdivých podkladů dochází k deformaci údajů, se kterými Úřad jakožto regulační orgán pracuje, mohla být jednáním účastníka řízení narušena celá cenová regulace v rámci České republiky. Tuto skutečnost proto správní orgán hodnotí jako zvlášť závažnou a přihlédl k ní jako k okolnosti přitěžující.

Co se týče způsobu spáchání správního deliktu, správní orgán vycházel při hodnocení z předpokladu, že ke spáchání správního deliktu nedošlo úmyslně, tedy že nebylo úmyslem účastníka řízení vykázat zkreslené a nepravdivé informace, ale že ke spáchání správního deliktu došlo pouze nesprávnou interpretací pokynů pro přípravu těchto výkazů, příp. nedostatečnou kvalifikací zpracovatele. Byť nebylo jednání způsobeno úmyslně, ke spáchání deliktu došlo aktivním jednáním účastníka řízení. Správní orgán nadto poznamenává, že charakteristickým znakem tzv. správních deliktů právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek. Je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu licencovaných činností počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem a nepoškodil zákonem chráněné zájmy, v daném případě zájem na předkládání objektivních podkladů pro regulační činnost Úřadu. Ačkoliv není správní orgán povinen zabývat se a posuzovat subjektivní stránku věci, je nutno přihlédnout ke skutečnosti, že úmyslem účastníka řízení nejspíše nebylo porušit zákon, k čemuž však v konečném důsledku přesto došlo. Tuto skutečnost považuje správní orgán za polehčující okolnost, kterou zohlednil při stanovení výše pokuty.

Správní orgán při stanovení výše pokuty samozřejmě přihlédl také k následkům, které jsou vázány na dodání regulačních výkazů obsahujících zkreslené nebo nepravdivé údaje. Tyto regulační výkazy jsou Úřadem využívány pro zpracování statistik, které slouží jako podklady pro stanovení obvyklých cen v jednotlivých cenových lokalitách a pro další kontroly a správní řízení vedené Úřadem. Pokud pak Úřad neobdrží regulační výkazy

s pravdivými a úplnými údaji od všech držitelů licencí na výrobu nebo rozvod tepelné energie, kterým energetický zákon povinnost zasílat výkazy ukládá, nemá Úřad dostatek podkladů a informací pro zpracování výše uvedených statistik, které následně využívá k plnění své pravomoci v oblasti regulace energetických odvětví ve smyslu ust. § 17 odst. 6 písm. d) energetického zákona, ve spojení s ust. § 19a téhož zákona.

Co se týče okolností, za nichž pachatel správní delikt spáchal, správní orgán vycházel z toho, že správní delikt byl spáchán jednorázovým konáním, a to pouze u jednoho výkazu, který byl Úřadu předložen. Účastník řízení tak nepáchal správní delikt po delší dobu, byť protiprávní stav měl delšího trvání, ani ve větším rozsahu. Tuto skutečnost vnímá správní orgán jako polehčující.

Při stanovení výše pokuty se dále Úřad zabýval délkou trvání protiprávního stavu, kdy je nucen konstatovat, že účastník řízení předložil regulační výkaz za rok 2010 dne 15. září 2011 a do dnešního dne je neupravil dle skutečnosti, takže délka trvání tohoto protiprávního stavu je více než rok a půl. Tuto skutečnost hodnotí správní orgán jako přitěžující.

Při stanovení výše pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celém jejich spektru. Na straně účastníka řízení je tedy třeba uvést, že není evidován v rámci žádného jiného správního řízení o uložení pokuty za porušení ustanovení energetického zákona ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil tento právní předpis poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Stanovení výše pokuty v mezích zákona je věcí správního uvážení správního orgánu, které se v konkrétním případě odvíjí od posouzení skutkových okolností daného případu. Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobných jednání odradila i jiné nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníkovi řízení. Zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře pachatele správního deliktu, aby v něm byla obsažena jeho represivní funkce, aniž by byl pro účastníka řízení likvidační.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že „správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí“.

V souvislosti s výše uvedeným se tedy Úřad při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Jak již bylo řečeno výše, Úřad vydal dne 29. března 2013 usnesení č. j. 02963-4/2013-ERU, které bylo účastníkovi řízení doručeno dne 2. dubna 2013, ve kterém stanovil účastníkovi řízení povinnost zaslat Úřadu kopii výkazu zisku a ztrát za minulé a aktuální účetní období nebo jiný obdobný doklad, kterým by účastník řízení doložil své aktuální hospodářské výsledky či majetkové poměry s uvedením informace, jaká část tržeb pochází z licencované činnosti. Účastník řízení doložil své aktuální hospodářské výsledky, ovšem bez uvedení informace, jaká část tržeb pochází z licencované činnosti. Úřad tak nemohl k této skutečnosti přihlídnout. Z podkladů dodaných účastníkem řízení vyplývá, že účastník řízení vykázal za rok 2011 celkové tržby za prodej zboží ve výši 1 833 000 Kč a celkové tržby za prodej vlastních výrobků a služeb ve výši 16 828 000 Kč a hospodářský výsledek ve výši - 909 000 Kč, přičemž provozní výsledek hospodaření vykázal účastník řízení ve výši - 889 000 Kč. Dále z dodaných podkladů vyplývá, že v roce 2012 dosáhl účastník řízení tržeb za prodej zboží ve výši 420 000 Kč a tržeb za prodej vlastních výrobků a služeb ve výši 18 870 000 Kč a celkového zisku ve výši 1 115 000 Kč, přičemž provozní výsledek hospodaření vykázal účastník řízení ve výši 1 180 000 Kč. Úřad dále zohlednil též informaci vyplývající z provedené kontroly, že účastník řízení vykázal za licencovanou činnost v roce 2010 ztrátu ve výši - 175 846 Kč a dále skutečnost vyplývající z vyjádření účastníka řízení, že je výkon licencované činnosti vzhledem k zastaralé technologii trvale ztrátový. S ohledem na uvedené údaje je však i tak zřejmé, že uložená pokuta nemůže být v žádném případě považována za finanční ohrožení podnikání či existence účastníka řízení a nemá tedy likvidační charakter, a to zejména s ohledem na skutečnost, že je pokuta uložena v minimální výši a též s ohledem na tržby účastníka řízení.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníkovi řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře rušitele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany. Likvidační pokuta ve vztahu k podnikajícím osobám je dle judikatury taková, která je způsobilá pachateli sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení

této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží. O zjevně nepřiměřenou výši sankce nejde v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí. Rovněž je nutno přihlídnout k tomu, že majetkové poměry pachatele nejsou jediným kritériem pro stanovení výše pokuty, nicméně sankce by neměla být vzhledem ke svému účelu nepřiměřená.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla výše sankce stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. v dolním pásmu možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu, upraveného energetickým zákonem, a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Ve správním řízení je účastníku řízení výrokem III. tohoto rozhodnutí ukládána pokuta ve výši 15 000 Kč, a to za správní delikt podle energetického zákona. Souběžně je výrokem IV. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb. činí paušální částka 1 000 Kč. Souběžně je výrokem II. ukládána povinnost vystavit opravný regulační výkaz 31_32-DK za rok 2010 a předložit jej Úřadu, a to ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí. Při písemném styku uvádějte vždy číslo jednací.

- Otisk úředního razítka -

Mgr. Eva Dlouhá, v.r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly

